

Sygn. akt IV KK 155/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego,
w sprawie **P. C.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 11 czerwca 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt VII Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w M.

z dnia 6 września 2017 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. co do orzeczenia o
karze i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu
w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

P. C. wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 6 września 2017 r., sygn. akt II K [...], została uznany za winnego tego, że „w dniu 9 kwietnia 2017 r. w M. na ulicy S., kierował samochodem marki P. o nr rej. [...], znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając 1,40 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu”, to jest popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł. Wobec oskarżonego orzeczono również: na podstawie art. 43a § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a na podstawie art. 42 § 2 k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, na niekorzyść oskarżonego, wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w M.. Zarzucając rażącą niewspółmierność orzeczonej kary grzywny oraz orzeczonych środków karnych, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec P. C. kary roku pozbawienia wolności, środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu wskazanego w wyroku w wysokości 6.000 zł.

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu apelacji prokuratora, wyrokiem z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt VII Ka [...]; orzekł w ten sposób, że:

1. „zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1, za przypisany oskarżonemu czyn z art. 178a § 1 k.k., w miejsce grzywny wymierza oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 2 lat;
- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy”.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku probacyjnym w postaci warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, na niekorzyść skazanego P. C., wniósł Minister Sprawiedliwości –

Prokurator Generalny, zarzucając:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k., polegające na warunkowym zawieszeniu wykonania kary roku pozbawienia wolności, wymierzonej P. C. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione w dniu 9 kwietnia 2017 r., podczas gdy w dacie popełnienia tego przestępstwa był on prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności, co tym samym uniemożliwiło wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania”.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest zasadna, gdyż zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w K. został faktycznie wydany z rażącym naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, wskazanego w zarzucie kasacji.

Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k., sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności (...). Ustanowiony w tym przepisie warunek obejmuje zarówno skazanie na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności, jak i na karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (zob. wyrok SN z 28 kwietnia 2017 r., V KK 42/17, Lex 2281290).

P. C. dopuścił się popełnienia obecnie przypisanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. w dniu 9 kwietnia 2017 r. W dacie tej należało go traktować jako osobę skazaną na karę pozbawienia wolności w rozumieniu art. 69 § 1 k.k., gdyż wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 18 sierpnia 2006 r., sygn. akt IX K [...] został skazany za czyn z art. 193 k.k. i została mu wymierzona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszone na okres 4 lat tytułem próby. Jednakże postanowieniem z dnia 26 lutego 2009 r. Sąd Rejonowy w B. zarządził jej wykonanie, a po odbyciu jej części, Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 19 listopada 2012 r., sygn. VIII Kow. [...] warunkowo

przedterminowo zwolnił skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, wyznaczając okres próby do dnia 19 listopada 2014 r. Mając na uwadze treść art. 82 § 1 k.k., z którego wynika, że jeśli w okresie próby i w ciągu 6 miesięcy od jej zakończenia nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia, karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia oraz przepis art. 107 § 1 k.k., zgodnie z którym zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania, dojść należało do wniosku, że skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w B. w sprawie IX K [...] nie uległo zatarcu.

W takim układzie procesowym, Sąd Okręgowy w K. zmieniając wyrok Sądu I instancji i orzekając wobec P. C. karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania rażąco naruszył przepis art. 69 § 1 k.k., co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Koniecznym więc było uchylenie wyroku w zaskarżonej części, to jest co do orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu. Wprawdzie skarżący w kasacji wskazał, że zakresem jego zaskarżenia objęty jest jedynie środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, to jednak ocena tego zakresu zaskarżenia przez pryzmat uchybienia wskazanego w kasacji, tj. naruszenie art. 69 § 1 k.k., pozwala przyjąć, iż jako rzeczywisty zakres zaskarżenia zostało wskazane rozstrzygnięcie co do kary (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2018 r., V KK 498/17, LEX nr 2446840). Zaskarżenie wyroku co do kary oznacza, że kasacja dotyczy każdego rozstrzygnięcia zawartego w wyroku, które jest związane z karą, a więc nie tylko rodzaju i wymiaru kary, ale również, między innymi, warunkowego zawieszenia jej wykonania, obowiązków z art. 72 § 1 i 2 k.k. oraz dozoru kuratora z art. 73 k.k. Domniemania prawne dotyczące zakresu zaskarżenia wyroku zawarte w art. 447 § 2-3 k.p.k. nie dotyczą natomiast środków probacyjnych, a jedynie środków karnych i środków kompensacyjnych i nie pozwalają przyjąć, aby możliwe było wydanie wyroku kasatoryjnego jedynie w zakresie uchylenia tego środka probacyjnego. Wydaje się, iż wniosek zawarty w kasacji nie tylko o uchylenie wyroku w zaskarżonej części, ale również o przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu, również potwierdza powyższe

wnioski, gdyż w przeciwnym razie brak byłoby przyczyny do przekazywania sprawy do ponownego rozpoznania.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.